

Bir Baba Olarak Hz. Muhammed (s.a.v.)

Hiz. Muhammed (s.a.v.) sosyal ve kültürel değerlerin zayıf olduğu bir ortamda peygamberlikle vazifelendirilmiştir. Cahiliye Dönemi olarak adlandırılan bu dönemin insanları çocuklarına, özellikle kız çocuklarına değer vermezlerdi. Rasulullah (s.a.v.) böyle bir ortamda çocuklarına verdiği değerle insanlara örnek olmuştur.

Hiz. Peygamber (s.a.v.) tüm çocuklarının doğumuna çok sevinmiş ve Allah'a (c.c.) şükretmiştir. Hiz. Muhammed (s.a.v.) kız çocuğu sahibi olduğunu öğrenen bir kişinin bundan utandığı, hatta öfkelenildiği bir ortamda, uygulamalarıyla ve tavsiyeleriyle kızlara karşı tavrın nasıl olması gerektiği konusunda öncülük etmiştir. "Çocuklarınıza hediye verirken eşit davranın. Eğer (benim) birisine üstünlük vermem söz konusu olsaydı kadınlara (kız çocuklarına) üstünlük verirdim. (ve onlara daha fazla hediye verirdim.)" (Câmiü's-Sağır / 2324.) buyurarak çocuklar arasında ayırım yapılmaması gerektiğini belirtmekle birlikte, yaşadığı dönemde kızlar değersiz görüldüğü için hediye verirken öncelik taniyacağını söyleyerek onları onurlandırmıştır. O, kızlarını çok sevmiş, davranışlarıyla sevgisini onlara göstermekten çekinmemiştir. Hiz. Peygamber (s.a.v.), kızı Hiz. Fatıma (r.a.) yanına geldiği zaman ona "Hoş geldin." demiş, yerinden kalkıp onu öpmüştür. Onun elinden tutarak götürmüş ve kendi yerine oturtmuştur.

Sevgili Peygamberimizin dördü kız üçü erkek olmak üzere çocuğu, ayrıca yedi de üvey çocuğu vardı. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), bunları da öz çocuğu gibi sever ve öylece himaye ederdi. Yeri geldikçe onlarla şakalaşır, kendilerini sever ve şefkatle okşardı. Bu çocuklar Peygamberimizin (s.a.v.) evinde ve himayesinde yetişmiş, Onun elinde ve terbiyesinde şekillenmiştir. Bu çocuklar, peygamber ailesinden birer parça olarak çok yakın ilgi görmüşler, çok sıcak bir yuvada yetişmişlerdir.

Bilgi

Ayet

"Kız çocuklarını hakir görmeyiniz. Şüphesiz onlar, cana yakın ve kıymetlidirler." (Câmiü's-Sağır Muhtasarı / 3874.)

Hiz. Muhammed (s.a.v.) iyi bir baba olarak ailesine en güzel şekilde davranmıştır. O, ailesine karşı iyi muamelede bulunanların, insanların en hayırlısı olduğunu belirtmiştir. "Sizin en hayırlınız ailesine karşı en iyi olanınızdır. Ben de aileme en iyi olanıyım."

Spot Bilgiler

Dikkat

Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) en mükemmel yönlerinden biri ondaki çocuk sevgisidir. Çocukları "cennet kokusu", "gözümün nuru" diye tarif eder. "Her öpücük için cennette beş yüz yıllık mesafesi olan bir derece verilir" diyerek çocuklara sevgi gösterilmesini tavsiye etmiştir.

Püf Noktası

Hiz. Muhammed'in (s.a.v.) kız çocuklarının dördü de büyüüp evlenerek yuva kurdular. Kendileriyle ilgili konularda Peygamberimiz kızlarının fikirlerini alır, onların düşüncelerini önemserdi. Örneğin Hiz. Ali, Hiz. Fatıma ile evlenmek istediğinde Peygamberimiz kızına sorduktan sonra cevap vermiştir. İslam öncesi dönemde çoğunlukla buna dikkat edilmezdi.

Biliyor musunuz?

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), Mekke döneminde ilk önce Hiz. Hatice ile evlendi. Bu evliliğinden Kâsım ve Abdullah adlı iki oğlu ile Zeyneb, Rukiye, Ümmü Gülsüm ve Fâtıma adlı dört kız oldu. Medine dönemindeki evliliklerinde, Hiz. Mâriye'den de İbrahim adlı bir oğlunun dünyaya geldiğini biliyor musunuz?

(İbni Mâce) hadisiyle bu durumu ifade eden Hz. Peygamber (s.a.v.), kişilerin ailelerine karşı mad-di-manevi sorumlulukları olduğunu hatırlatmıştır.

Bunun yanında “Hanımına yedirdiğin senin için sadakadır, çocuğuna yedirdiğin senin için sadakadır.” (Câmiü’s-Sağır / 3369.) buyurarak aile için yapılan harcamaların kişiye sadaka sevabı kazandırdığını da müjdelemiştir. “Diline hâkim olan, evinde çoluk çocuğuyla bulunmaktan zevk duyan ve günahlarına ağlayan kimseye müjdeler olsun.” (Câmiü’s-Sağır / 2597.) buyuran Hz. Peygamber (s.a.v.) çocuklarıyla vakit geçirmekten mutluluk duymuştur.

Peygamber Efendimize on yıl hizmet eden Hz. Enes O’nun aile hayatını şu sözlerle özetlemiştir: “Rasul-i Ekrem’e on yıl hizmet ettim. Allah’a yemin ederim ki, bana hiçbir zaman ‘öf’ bile demedi. Herhangi bir şey için de bana: ‘Bunu neden böyle yaptın? Şöyle yapsaydın ya’ dememiştir.” “Çoluk çocuğuna ve aile fertlerine karşı Hz. Muhammed’den (s.a.v.) daha şefkatli olan hiçbir kimse görmedim.” (Müslim)

Hız. Enes (r.a.) Peygamber Efendimizin oğlu İbrahim’in vefatı ve defnedilişi hakkında ise şunları anlatıyor:

Oğlu İbrahim’in son anlarında onu kucağına alıp bağrına bastı. Kokladı ve öptü. Bu arada babalık şefkatiyle gözleri yine yaşlarla doldu. Peygamberimizin ağladığını gören yanındakiler hem üzülmüş hem de şaşırmışlardı. Acaba Peygamberler de ağ-

lar mıydı? İçlerinden biri, dayanamayarak sordu: “Sizde mi ağlıyorsunuz Ey Allah’ın Resûlü?”

Peygamberimiz de: “Evet. Ben de bir babayım. Bu ağlayışım şefkat ve merhamettendir. Gözümüz ağlar, kalbimiz mahzun olur. Fakat biz, Allah’ın hoşnut olmayacağı şeyleri söylemeyiz. O’na isyan etmeyiz,” diye karşılık verdi. Sonra İbrahim’e dönerek şöyle dedi: “Ahh İbrahim!... Bu Allah’ın emri olmasaydı, vade dolmuş bulunmasaydı, sonradan gelenler öncekilere kavuşmasaydı senin ölümüne daha çok üzülürdük. Yine de senden ayrılışımız bizi ne çok üzdü bir bilsen!...”

Yaşanılan bu olayda, Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) çok şefkatli bir baba olduğunu anlıyoruz. Ayrıca bu durumla karşılaşan bir insanın Allah’a isyan etmemesi ve razı olması gerektiğini de yine O’ndan öğreniyoruz.

Peygamber Efendimizin ise peygamber atalarından farkı O’nun, kız çocuklarını hor gören bir topluma gönderilmesi ve getirdiği din ile kız-erkek ayırımını ortadan kaldırmaya muvaffak olmasıdır. Bir diğer ifadeyle, pek çok peygamber gibi Sevgili Peygamberimiz de baba olmuştur; ancak O, severek değer verdiği kızlarıyla toplumunda inkılap meydana getiren bir baba olmuştur.

Bilgi

Not Alalım
